

Po těžké havárii začal malovat

Před 19 lety měl Hynek Fuka těžkou autohavárií. Po třech dnech v kómatu nemohl mluvit. Během dlouhého zotavování se vrátil k dětskému snu. Vzal do ruky štětec a paletu s barvami. Dodnes namaloval stovky obrazů a dělá jim radost lidem i za oceánem.

Petr Kubát
redaktor MF DNES

Venkovští kluci bruslí na rybníku, dvě kočky z Miami vychutnávají si u stolu drink, Tlustá zpěvačka, která zhubla. Obrazy jihočeského malíře Hynka Fuky jsou plné barev, hravosti a života. Cesta k nim však byla nesmírně těžká a vedla i přes dotyk se smrtí.

Byl 31. března roku 1997, když se tehdejšímu podnikateli Hynku Fukovi zcela změnil život. S partou jeli autem z budějovické Lucerny. Opilí. Bourali. On jako spolujezdec utrpěl nejtěžší zranění. Po probuzení z 72hodinového kómatu měl porušené řečové centrum i motoriku. Vše se učil znovu.

„Doba rekonvalescence byla hodně dlouhá. Nejhorší bylo to, že jsem byl strašně unavený, když jsem měl s někým mluvit. Věděl jsem, co chci vyjádřit, ale nešlo to. Vždy jsem se na to dopředu dlouho připravoval,“ vypráví 53letý rodák z Českých Budějovic.

Stavba chalupy byla terapie

Malířský štětec vzal poprvé po dlouhé době do ruky až v roce 2004. „Byl to pro mě prostředek, jak vyjádřit to, co vidím nebo si myslím. Měl jsem hrozně nízkou sebevědomost. Nerad na to vzpomínám, ale už je to za mnou a díky tomu můžu malovat a žít se prodejem obrazů. Lidem, kteří mi v té době ublížili, jsem prominul. Už myslím jen na krásné věci. Důležité je být slušný. To se pak člověku vrátí. Teď si úplně jinak vážím života a každých maličkostí, pořád se na něco těším,“ mluví Fuka.

Jako další součást terapie si tehdy naordinoval stavbu chalupy. Ve stejném roce, kdy začal znovu malovat, koupil pozemek v malé obci Meziluzi u Svěboha na Českokobudějovicku. „Vždy jsem toužil mít chalupu na samotě. Chtěl jsem být někde, kde nebudu muset potkávat žádné lidi. Dřív

Na ležáku Malíř Hynek Fuka po nehodě deset let nepil. Teď už je opět pravidelným štamgastem budějovické restaurace Masné krámy, kde si rád dává na stojáka malý kroužkový ležák. Foto: Petr Lundák, MAFRA

ve tam stávala chalupa. Ale před rokem 1950 byla zbouraná, místo bylo zanedbané. Krumpáčem jsem kopal základy, spoustu věcí jsem si udělal sám,“ popisuje.

V chalupě si zařídil také útulný ateliér, kde vzniká většina jeho děl. Často nemůže ani dospat, jak se těší, až zase vezme štětec do ruky.

„Po probuzení si zacvičím, dám si kávu a nejspíše v devět hodin sedím před plátnem. A hrbím se tam třeba celý den. U toho poslouchám svou oblíbenou muziku – Erika Claptona, Tinu Turner, Jethro Tull. Děláním si takové speciální výběry, abych to měl pestré. Většinou pracuju na jednom obraze. Nepoužívám žádné předlohy, ale lovím v paměti, co jsem kde viděl. Někdo sbírá peníze, já zase zkušenosti a prožitky. To pak dávám do svých obrazů,“ říká.

„Maturitu má každý, ale živlu je málo!“

Je samouk. Hodně ho ale ovlivnilo přátelství s akademickým malířem Alfrédem Kindlerem žijícím na Včel-

né. Tahle legenda jihočeské malby letos oslavila už 91. narozeniny. „Vždycky jsem miloval jeho obrazy. Když jsem byl kluk, hltal jsem je ve výloze prodejny Dila naproti Prioru. Po mé nehodě jsme se skamarádili. Vozil jsem mu ukázat svoje obrazy, povíдали jsme si o tom,“ popisuje.

V tom, že bude jednou malířem, žil prý až do svých 14 let. Odmala chodil do lidové školy umění. Už v šesti letech napsal malou knížku, kterou si sám ilustroval. Vysnil si, že půjde na gymnázium a potom na Akademii výtvarných umění. Jenže soudruzi ve škole mu řekli, že mu dají maximálně doporučení jen na střední školu.

„Na vysokou školu totiž šla sestra. Bylo to pro mě rozčarování. Ve 14 letech jsem byl rozhodnutý emigrovat. Neudělal jsem to nakonec jen proto, aby ségra nevykopli ze školy,“ vzpomíná.

Nastoupil nakonec na stavební průmyslovku. S malováním sekl. Nechal si narůst dlouhé vlasy, začal

poslouchat rockovou muziku a chodit na zábavy. „Snažil jsem se být v uvozovkách normální, ale nešlo to. Když jsem viděl ty kreatury, co nás učily ve škole, bylo mi zle. Tohle měly být naše vzory? V prváku jsme jim třeba museli jet o víkendů stavět barák,“ vypráví.

Těsně před maturitou se rozhodl, že už do školy nep půjde. Profesorům řekl větu, kterou si dodnes pamatuje – Maturitu má každý, ale živlu je málo! „Ti koukali,“ směje se muž, který v sobě máničkovské období nezapře dodnes. Náušnice v uchu, korálky na krku, kožené náramky na rukou.

Šel proto na dva roky na vojnu. Nakonec se přece jen na stávnímu vrátil a maturitu si dodělal.

Před listopadovou revolucí pracoval pod tehdejším Podnikem služeb a s kamarádem čistili koberce. „Sami jsme si třeba našli rekreační středisko. Měli jsme žigulika kombi a vyráželi jsme tam,“ vzpomíná. Na malování vůbec nesáhl, jen chvíli na vojně. Po roce 1989 podnikal

a provozoval hospodu. Až do osudného března 1997.

V těchto dnech zútulňuje jeho obrazy českobudějovickou kavárnu Fér Café v České ulici, kde má aktuální výstavu.

„Jsou to díla z poslední doby. Dělal jsem tematické obrazy se zimní náladou. Lyžování, bruslení na rybníku na návsi, vesnické chaloupky, spíš taková lidová zábava. Já mám rád, když je tam pohyb a život. Maluju třeba psy v pozicích, které jsou těžko uvěřitelné. Chtěl jsem, aby to bylo vtipné a veselé,“ popisuje Fuka.

Nadchl v Drážďanech

Před několika týdny zase nadchly jeho obrazy na Dnech české a německé kultury v Drážďanech. Fukaova výstava se hned při vernisáži shledala s takovým ohlasem, že ředitel kulturního centra, kostela Dreikönigskirche Michael Ahner, nabídl její prodloužení.

Jeho veselé výjevy už znají také v Americe. Od roku 2013 totiž Hy-

Vizitka

Hynek Fuka (53 let)

Narodil 27. června 1963 v Českých Budějovicích. Původně chtěl na gymnázium a potom na Akademii výtvarných umění, kvůli tehdejšímu režimu ale musel nakonec vystudovat stavební průmyslovku. Po listopadové revoluci v roce 1989 podnikal. V březnu 1997 měl těžkou autonehodu. Utrpěl úraz mozku a byl tři dny v kómatu. Během dlouhé rekonvalescence se učil znovu mluvit a vrátil se ke své velké vášni z dětství a mládí – malování. Dodnes namaloval už stovky obrazů. Jsou v soukromých sbírkách po Česku i v USA. V současnosti vystavuje své obrazy v budějovické kavárně Fér Café v České ulici. Žije střídavě v Budějovicích a na chalupě v Meziluzi, kde má ateliér. Je rozvedený, má syna Hynka.

Dotazník

Co vám udělalo v poslední době největší radost?

Moc mě potěšila moje výstava v Drážďanech v rámci Dnů české a německé kultury a lidé, kteří u toho a při mně stáli.

Co vás naopak naštvlo?

Opravdu nevím. Já se totiž už nechci nechat naštvávat a pořád se to učím, abych se nedal.

Na co se v nejbližší době těšíte?

Budu znít jako nějaká misska, ale já se těším na každý den. Na každý nový den, který můžu prožít ve svém ateliéru, s mými obrazy, které mě baví čím dál víc. A s těmi, co mám rád. A těším se na fotky od Terezy z Davle, která mě nedávno přijela vyfotit ke mně do ateliéru. Bylo to povedené odpolední, žádné strojené focení, ale jeden velkej mejdan.

nek Fuka jezdí na zimu na Floridu, kde má zázemí u Ivana Pokorného ze skupiny Minnesengři a jeho ženy Yvety. Nejen, že mu prý psychicky hodně pomohli, ale propagují tam i jeho obrazy, o které je velký zájem. V lednu by tam chtěl zase na pár měsíců odletět. Miluje tamní dlouhé pláže, mořský vzduch, nadšený byl v deltě Mississippi u New Orleans, kde už chtěl stát jako čtrnáctiletý.

Jak vypadají jeho obrazy, poznají za týden také čtenáři MF DNES. Hynek Fuka totiž speciálně pro jihočeskou redakci namaloval obraz k povídce Miroslava Huleho Špekáčky na Štědrý večer. Obě díla najdete ve vánočním vydání v pátek 23. prosince.

Jihostroj začne druhou půlku sezony, vyzve ČZU

ČESKÉ BUDĚJOVICE První polovinu základní části mají za sebou. Teď je čeká druhá a hráči i trenéři volejbalového Jihostroje věří, že bude lepší než ta uplynulá.

„S domácími zápasy problémy nemáme, ale je pravda, že jsme lacině ztratili body venku. Potvrdilo se, že letošek bude výjimečně vyrovnaný. Čtvrtfinále bude velice zajímavé,“ předpovídá trenér Jihostroje Jan Svoboda. „Každý tým si doma drží vynikající výsledky. Proto doufám, že se naše výkony ve druhé půlce zlepší. Máme totiž příznivější rozložování, kdy se silnými týmy z vršku tabulky hrajeme tentokrát doma,“ doplňuje kouč.

Na přestávku mezi vánočními svátky, která potrvá od zítřka až do první lednové soboty, se volejbalisté těší. „Přiznám se, že moc nemyslím na začátek druhé poloviny. Jako

předěl bereme Vánoce, dojdíme rok a čekají nás ještě dvě utkání - jedno v extralize a středěční odveta Vyzváčeho poháru. Spíš už čekáme na volno, aby si hlavně reprezentanti mohli fyzicky i psychicky orazit a dobít baterky,“ říká Jan Svoboda.

Odvětná část sezony začne Českým Budějovicím už dnes. Od 18 hodin čtvrtý Jihostroj hostí ve sportovní hale tým ČZU Praha, který je na desátém místě extraligové tabulky.

„U nich došlo k několika změnám. V základu, oproti sestavě z prvního vzájemného zápasu, nezůstali nahrávač, blokař i smečař. Hrají podobně jako třeba Zlín. Ze zadních pozic jim útočí smečař. Nesmíme nic podcenit, naše sehra - nosť a kvalita jde nahoru. Snad to potvrdíme ve dvou následujících zápasech,“ zmiňuje Svoboda.

– Petr Lundák

„Jít do Toronta byla chyba“

TORONTO Ve smlouvě měl klauzuli, která mu zaručovala, že ho Ottawa nemůže vyměnit bez jeho souhlasu. Jindřichohradecký rodák Milan Michálek ji však před necelým rokem nevyužil a dobrovolně odešel do Toronta. Teď útočník svého rozhodnutí lituje, protože skončil na farmě v AHL.

„Když se podívám zpátky, tak jsem asi udělal špatné rozhodnutí. I když se teď musím dívat už jen dopředu,“ řekl Michálek v zámoří.

Těžko se však zbavit myšlenek na minulost, když se místo luxusu v NHL musí rvát v nižší soutěži. To je pro něj v 31 letech, s mnoha zkušenostmi a po mnoha sezónách na nejvyšší úrovni, hodně trýznivé.

O to víc, že chvíli před startem letošního ročníku NHL válel v české reprezentaci na Světovém poháru. V tu dobu by si málokdo tipnul, že ho čeká sešup.

Jenže Mike Babcock, kouč Toron-

Útočník Milan Michálek

ta, má na Michálka jiný názor. Při přestavbě týmu se mu nehodí do koncepce a po pěti zápasech nové sezony ho nabídl ostatním týmům. Když si ho žádný nestáhl, tak útočníka poslal nekompromisně na farmu.

Přitom to byl právě Babcock, který se mu v únoru ozval. Hovořil i s generálním manažerem Lou Lamoriellem. Po těchto telefonátech se rozhodl přestup akceptovat. „Tehdy jsem nemohl tušit, jak to dopadne. Mys-

lím, že by se na mém místě rozhodl každý stejně.“

Momentálně Michálek doufá, že jeho přesun do AHL nebude trvalý. Sám však dobře tuší, že vrátit se zpátky nahoru nebude nic snadného. Přesto se v týmu Toronta Marlies snaží, seč to jde. „Nechci být našťvaný a působit na ostatní hráče negativně. Snažím se to brát, jak to je, odvádět na ledě maximum a pomáhat mladým klukům v týmu. Aspoň jsem zůstal ve stejném městě a nemusel jsem se stěhovat od rodiny. Tohle našťstí není problém.“ Malé pozitivum, ale přece.

Zatím Michálek ve 12 odehraných zápasech v AHL vstřelil dva góly a celkem nasbíral pět bodů. Pokud na sebe bude chtít upoutat větší pozornost, bude muset nejspíš přidat. Pokud ne, tak dohraje poslední rok smlouvy na farmě. Po ní se stane volným hráčem.

– Jaroslav Tomas

Hokej

Epidemie zrušila zápas v Prostějově

Lídr první hokejové ligy dostal na dnešek nečekaně volno. Hráči českobudějovického Motoru do Prostějova ke 35. kolu neodjedou, protože domácí tým postihla epidemie. Na včerejším tréninku bylo jen šest hráčů. Zápas je odložený na 7. února. (plu)

Hokej

Na jihočeské derby jedte do Budějovic

Druhá hokejová liga dnes nabídne fanouškům i krajské derby. Budějovický David servis hostí od 18 hodin Písek. Jindřichův Hradec také od 18 hodin začne zápas se Žďárem nad Sázavou. Doma se ve stejnou hodinu ukáže i Tábor, a to s Havlíčkovým Brodem. (plu)